

גיאומטריה

פערת המשולשים

קיום ויחידות של משולשים

רינה גפני

בשיעוריו הגיאומטריה אנו עוסקים רבות במילוי משולשים על פי צלעות (שונה צלעות, שווה שוקיים ושווה צלעות), וכן במילוי על פי זוויות, (חד זוויות, ישר זוויות וקאה זוויות). נקודת המוצא לדין זה היא משולשים קיימים. במאמר זה עוסוק בתנאים החלים על הצלעות והזוויות כדי שניתן יהיה לבנות מהן משולש.

מבחינת שילוב הנושא בכיתה, ניתן ללמד בכיתה ב' את התנאים הקשורים בצלעות בלבד; בכיתה ג', לאחר הוראת פרק הזווית, ניתן לדון בתנאים הקשורים לצלעות וזוויות. דין מעמיק ויסודי בנושא יכול להתבצע בכיתות ד'-ו' חוזה על פרקי משולשים והקדמה לחפיפת משולשים, או כהעשרה.

א. תנאים הקשורים בצלעות

1. בניית

נססה לבנות משולשים באמצעות קשיות באורךים שונים.

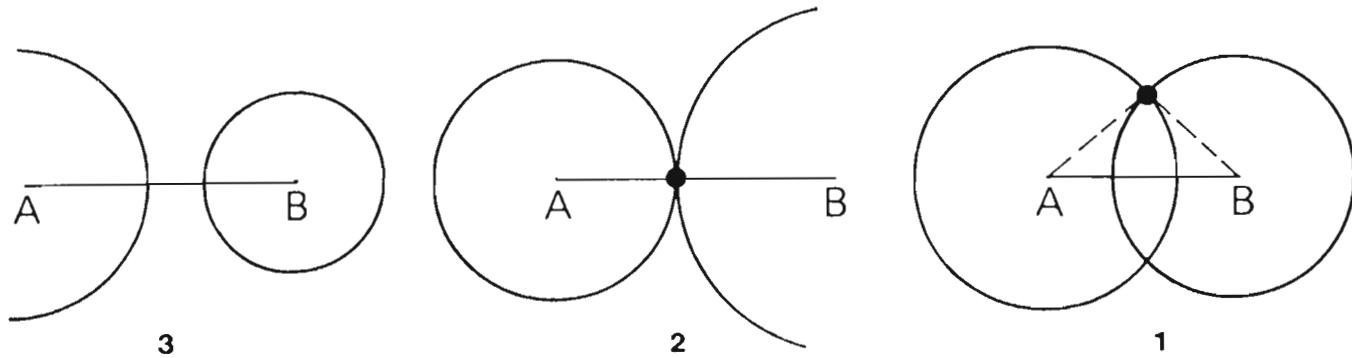
לדוגמא באורכים: 7, 5, 3 ; 6, 5, 3 ; 2, 5, 3, 1 .

דין במצאים וחיפוש דוגמאות נוספות יביאנו למסקנה הבאה:

כדי שנוכל לבנות משולש משלושה קטעים נתוניים, סכום האורךים של כל שניים מהם חייב להיות גדול מארך הצלע השלישית. רצוי לתת תשומת לב גם למצבים בהם לא ניתן לבנות משולש, ולדון בגורמים לכך. בכיתה ה', כאשר עוסקים בבנייה של משולשים במחוגה וסרגל, אפשר לבצע פעילות זאת בעזרת מכשירים אלו.

בشرطוט הבא נתאר את שלוש האפשרויות: 1- יש משולש, המוגלים נחתכים.

2- אין משולש, למעגלים אין נקודות משותפות 3- אין משולש, המעגלים משיקים, נקודת ההשקה על הצלע .

2 ייחדות

נבהיר שלושה קטעים מהם הצלחנו לבנות משולש, ובזוק האם המשולש שייצרנו הוא יחיד, כלומר אפשר להניח את המשולשים שני צור זה על זה בדיק. נשנה את סדר הצלעות ונבדוק את המשולשים שהתקבלו. למשל, אם הקטעים 5, 3, 7 ו- 5, 3, 7 ייצרו אותו משולש. ע"י שרטוט של הבנייה הראשונה, ניתן להשוות אליה כל בנייה אחרת. מסקנה - שלוש צלעות קובעות את המשולש באופן יחיד (להזכירנו: הרי זה משפט חפיפה צלע, צלע, צלע).

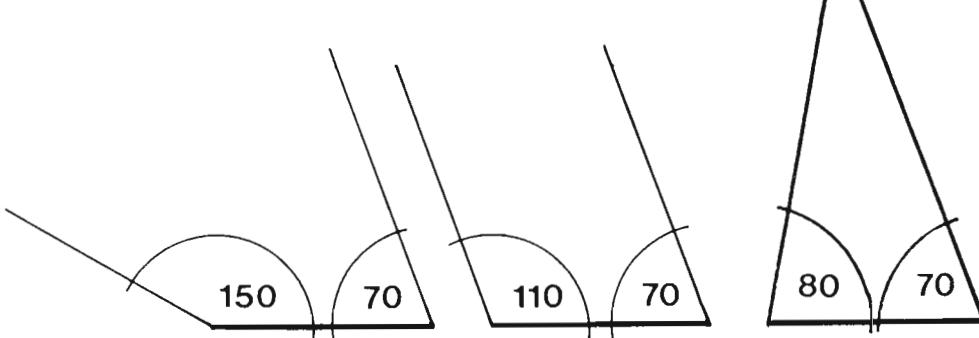
ב. **תנאים הקשורים לזוויות**1. **מניה**

נשרטט צלע באורך כלשהו, וננסה משנה צדיה לבנות זוית, כך שկרון אחד של כל זוית היא הצלע הנתונה. נבחן את השאלה, מהם התנאים לכך שהקרנים הנוצרות של כל זוית תיפגשנה, ומה קורה כאשר אין נפגשות.

למשל - הזוויות שייבנו : 70, 80 ; 70, 100 ; 70, 110 ; 70, 150 ; 70, 150 .

ראה בשרטוט 2 את המוצבים השונים של שתי הקרניים הנוצרות.

שרטוט מס' 2

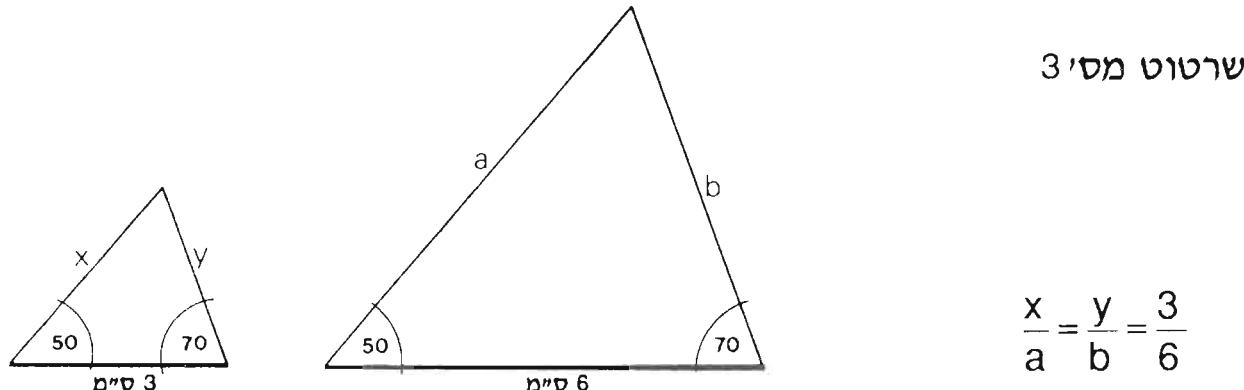
המסקנה שנתקבל היא: כדי שנוכל לבנות משולש מצלע ושתי זוויות, הרי שסכום הזוויות חייב להיות קטן מ- 180 מעלות. בדיקת המוצבים בהם לא התקבל משולש תראה, שכאשר סכום הזוויות בדיק 180 מעלות, נקבל שני קווים מקבילים. וכאשר סכום הזוויות גדול מ- 180 מעלות, נקבל חיתוך של המשכי הקרניים מצד אחד של הקטע, והמשולש שיוצג לא יוכל את הזוויות הנתונות.

בהמשך לדיוון זה ניתן לדון בשאלות נוספות הקשורות למילוי משולשים עפ"י זוויות: האם יתכן משולש בעל שתי זוויות ישרות?珂הות? בכך ניתן להסביר את ההבדל בין הגדרות של משולש ישר זוית וקאה זוית - בהם אנו דורשים קיום זוית אחת ישירה או קאה, לבין הגדרת חד זוית, בה אנו דורשים שלוש זוויות חדות.

2. **יחידות**

בדיקת ייחדות הבנייה תוכיה, שם בבנייה השתמש באותו אורך צלע, נקבל עבור זוג

זרויות נתון משולש יחיד. אך אם נשנה את אורך הצלע, ניתן לבנות משולשים רבים באמצעות זוג זרויות נתונות, אך בocols יהיהיחס שווה בין הצלעות.شرطוט 3 ידגים את המשולשים הבאים: משולש א': אורך הצלע 6 ס"מ, והזרויות 50,70; משולש ב': אורך הצלע 3 ס"מ, והזרויות 70,50. מדידת אורך שתי הצלעות הנותרות בכל בנייתה תראה כי היחס ביןיהן הוא 2:1 (להזכירנו: הרו המקרה הראשון בו הצלע הייתה קבועה הוא משפט החפיפה- זווית, צלע, זווית. ואילו המקרה השני שיק למשפטי דמיון- זווית, זווית).

شرطוט מס' 3

ג. תנאים הקשורים לצלעות וזוויות

1. מיהי

נכונה לבנות משולש כאשר נתונות לנו שתי צלעות וזווית.

מקרה א: הזווית בין הצלעות.

מצב זה הנה פשוט ולא הגבולות. מشرطוט את הצלע הראשונה, ליד אחד הקצוות בונים את הזווית הנתונה, כך שקרן אחת שלה היא הצלע המשורטטת. על הקrown השניה מודדים את הצלע השביעית.

אם רוצים לבנות את המשולש מרוצים, מקלות או כפיסים, או מחברים תחילתה את הרוצים זו לזו, אך משאורים אפשרות תנועה (למשל, אפשר לחבר בסיכה מתפצלת); בעזרתו מד זווית מפסקים את הרוצים לפי מידת הזווית הנתונה ומוסיפים את הצלע השלישית כך שתחבר את שני הקצוות (אורכה של צלע זו יקבע לפי הצורך, שכן אינה שיקת לנوانים).

מקרה ב: הזווית אינה בין הצלעות.

במצב זה עליינוشرطוט את הצלע הראשונה ואח"כ בקצת אחד לבנות את הזווית, כך שקרן אחת שלה היא הצלע המשורטטת. ובצדה השני של הצלע המשורטטת לבנות את הצלע השביעית הנתונה.

אם רוצים לבנות מרוצים, או נזדקק הפעם לשלווש רצועות, שתיים תהינה הצלעות הנתונות, וכי שנוכל לוזהותן נקבע אותן בצלשו, נניח אדום. ורצואה נוספת, רצוי שתהייה אורךם מיוחד (כדי שמדד האורך שלה לא יהיה מכשול), תשמש בתור הקrown החופשית של הזווית, ותקבע בצלב שונא, נניח צהוב. תהליך הבנייה הפעם יהיה הפוך מקודם: נחבר את אחת הרцовות האדומות עם הרצואה הצהובה, נפתח ביןיהם את מפסק הזווית הנתונה ונחזק את החיבור שלא תהיה תזזה, למשל ע"י פלטילינה. כתע נחבר את הרצואה האדומה השביעית, לרצואה האדומה הראשונה, כך שתתאפשר תנועה.

נבדוק ע"י הנעתה של רצואה זו, האם אפשר לקבל משולש, כלומר האם הרצואה השביעית מגיעה עד לרצואה הצהובה.

ונכל להבחן בין המצביעים הבאים:

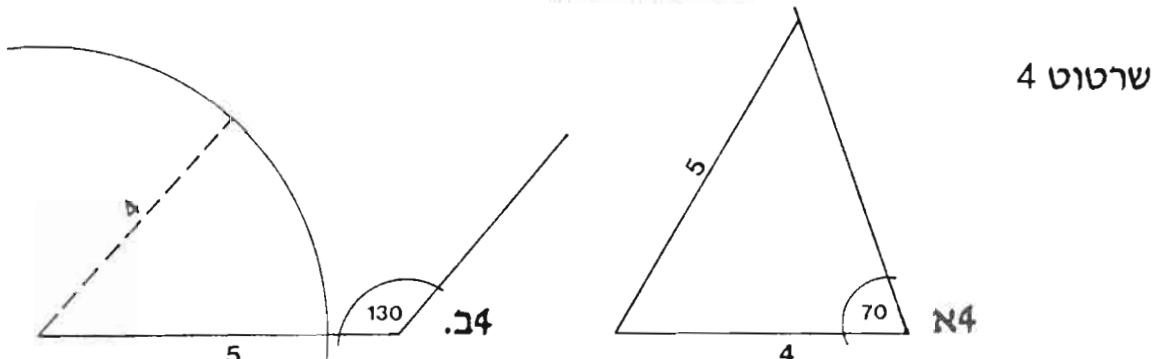
א. כאשר הרצואה השביעית, אורךה של הרצואה שליד הזווית, תמיד

ニיצור משולש. ראהشرطוט 4.

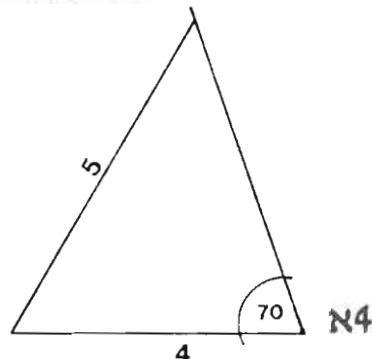
ב. כאשר הרצועה השנייה, שמול הזווית, קצרה מהרצועה שליד הזווית, והזווית הנתונה היא קהה או ישרה, לא נקבל משולש.

ראה שרטוט 4ב.

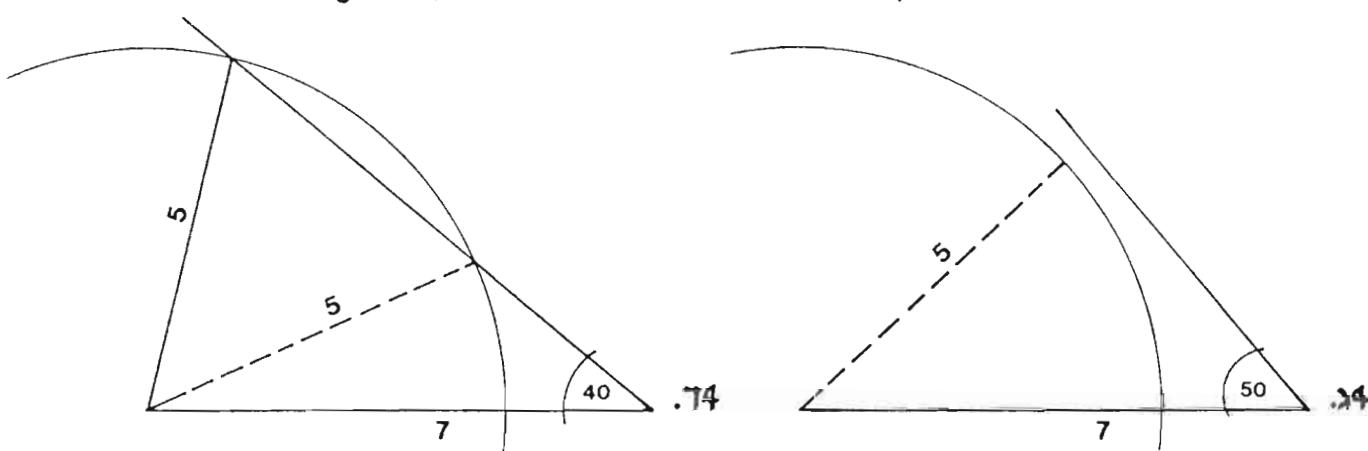
ג. כאשר הרצועה השנייה, שמול הזווית, קצרה מהרצועה שליד הזווית, והזווית הנתונה היא חדה, יש מצלבים בהם לא ניתן לבנות משולש, ויש מצלבים בהם ניתן לבנות שני משולשים. ראה שרטוט 4ג ו 4ד.

שרטוט 4

ן 4

2. יחידות

מקרה א: היחידות של הבניה ברורה.

מקרה ב: ייחידות הבניה מובטחת רק כאשר הצלע הנמצאת מול הזווית ארוכה מהצלע השנייה.

(להזכירנו: משפט חפיפה צלע, צלע, זוויות מול הגזולה שביניהן).

לסיכום, חקירת אפשרויות לבניית משולשים, ובוחינת היחידות של בנייה זו, מאפשרת לתלמיד הצעה מעמיקה יותר לעולם המשולשים, ומדגישה את הכוון ההפוך של הטענות; למשל, ילדים מסיקים אוטומטיות מכ"ם שמשולש הוא שלוש צלעות, שמכל שלוש צלעות אפשר ליצור משולש.

הבסיס של החקירה הייתה דיוון בקיום אפשרות בנייה ויחידות, הנו אחד האלמנטים המשמעותיים החשובים במתמטיקה בכלל, ורצוי לשלבו בתוכני הלימוד כבר בבית הספר הייסודי.

האמצעים המתודיים, השלבים ועומק החקירה צריים להיות מותאמים לגיל וליכולת של התלמיד.